

РЕШЕНИЕ

№ 5476

гр. София, 28.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7307** по описа за **2021** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 21.06.2021 г., постановено по н.а.х. дело №16986/2020 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 111-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №Р-10-627/26.11.2020 г. на заместник-председателя на Комисия за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева, на основание чл. 221а, ал. 2, т. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), за извършено нарушение на чл. 100н, ал. 1, вр. с чл.100т, ал. 1 и ал. 4 от ЗППЦК, вр. с §45, т.1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. (ПЗРЗМДВИП).

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, решението е оспорено от [фирма], с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП. При условията на евентуалност прави искане за приложение на разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Наведеното основание за оспорване е за нарушение на материалния -чл.348, ал.1, т.1 от НПК, аргументирано с доводи, че извършеното е „маловажен случай“, както и с твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения в

производството по издаване на НП, които са били игнорирани от СРС. Конкретно се твърди, че в НП неправилно е посочено, че са допуснати две отделни нарушения на разпоредбата на чл. 100т, ал. 1, изр. първо от ЗППЦК, а именно неуведомяване на КФН, от една страна и неуведомяване на обществеността, от друга страна. Разпоредбата на чл. 100т, ал. 1, изр. първо от ЗППЦК, предвиждала едно задължение, което следвало да бъде изпълнено при кумулативно предвидени условия. Във връзка с изложеното обосновава извод, че е допуснато нарушение на разпоредбите на чл. 42, т.4 и т.5 от ЗАНН.

В о.с.з. пред Административен съд София-град, касаторът поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

СРС е приел за установено от фактическа страна, че при документална проверка, извършена от служители на КФН, е констатирано, че [фирма] е вписано в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл.30, ал.1, т.3 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН), воден от КФН и притежава статут на емитент. Дружеството не е подало в срок годишен финансов отчет за дейността си 2019 г., а е било длъжно да стори това най-късно до 31.07.2020 г. Отчетът не е представен в КФН и до датата съставяне на АУАН.

За установеното е съставен АУАН № Р-06-521/10.08.2021 г., като въз основа на него е издадено атакуваното НП. И в двата акта се съдържа подробно описание на фактическата обстановка. Актосъставителят, а в последствие и наказващият орган е приел, че касаторът е нарушил чл.100н, ал.1 във вр.с чл.100т, ал.1, изр.първо, предл. първо и ал.4 от ЗППЦК във вр.с § 45, т.2 от ЗМДВИП.

За да потвърди НП, въззивната инстанция е обусловила изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен законът.

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Споделят се изводите на СРС за безспорна установеност на извършеното нарушение на чл.100н, ал.1 във вр.с чл.100т, ал.1, и ал.4 от ЗППЦК. Съгласно чл.100н, ал.1 от закона емитентът е длъжен да разкрива публично годишния финансов отчет за дейността си в срок до 90 дни от завършването на финансовата година. Според чл.100т, ал.1, изр.първо, предл.първо от ЗППЦК емитентът или лицето, поискала без съгласието на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, е длъжен да разкрива публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ на комисията и на обществеността. Редът за изпълнение на това задължение е установен в чл. 100т, ал 4 от ЗППЦК. Т.е., налице са две правно дължими действия. Наличието на отделни хипотези на правила за поведение пред емитентите се потвърждава и от текстовете на чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК и този на чл. 100т, ал. 4 от ЗППЦК. В чл. 100т,

ал. 3 от ЗППЦК е установен редът, по който се разкрива информацията на обществеността. Разпоредбата на чл. 100т, ал. 4 от ЗППЦК от своя страна подробно описва как емитентът е длъжен на разкрие информацията пред КФН - чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път, изградена и поддържана от КФН. Налага се извод, че законът регламентира различия в реда за разкриване на информацията пред КФН и пред обществеността, което означава, че за задължените лица са налице две задължения, които следва да бъдат изпълнени, независимо едно от друго. Нормата на чл. 100т, ал. 2 от ЗППЦК предвижда срока, в рамките на който задълженото лице следва да изпълни своите публичноправни задължения, като този срок се отнася до всяко от двете дължими действия. Съгласно разпоредбата на чл. 100т, ал. 1 от ЗППЦК "Емитентът или лицето, поискала без съгласието на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, е длъжен да разкрива публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ на комисията и на обществеността. Емитентът, който е извършил само публично предлагане на ценни книжа, е длъжен да разкрива информацията по изречение първо на територията на Република България". В НП изрично е отразено, че се твърди нарушение по първата предвидена хипотеза, а именно непредставяне на регулираната информация пред КФН.

Предвид изложеното възражението на касатора за неяснота за правната квалификация на нарушението, е неоснователно. Посочена като чл.100н, ал.1 във вр.с чл.100т, ал.1, изр.първо, предл.първо и ал.4 от ЗППЦК, същата точно описва деянието. По силата на чл.26, ал.1 и ал.2 от Закона за нормативните актове всеки нормативен акт се състои от членове, като членът може да се състои от алинеи, алинеята - от точки, а точката - от букви. Посочвайки правната квалификация, наказващият орган няма задължение да посочва нарушената правна норма на по-ниско ниво на раздробяване от алинея. В случая АНО е сторил това единствено за по-голяма прегледност и яснота при проследяване съответствието между правната норма и нарушението.

Несъмнено е обстоятелството, че търговското дружество е вписано като емитент в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, воден от КФН, следователно е задължено лице по смисъла на чл.100т, ал.1 от ЗППЦК. Срокът за изпълнение на задължението е 30 март 2020 г. По силата на § 45, т.2 от ЗМДВИП сроковете по чл.100н, ал.1 и 2 от ЗППЦК се удължават до 31 юли 2020 г. и емитентът е следвало да изпълни задължението най-късно до тази дата. От събраните по делото доказателства се установява обстоятелството, че годишният финансов отчет за дейността на дружеството не е бил представен в КФН до 31 юли 2020 г. По делото не се твърди, а и липсват доказателства годишният финансов отчет за дейността на дружеството да е представян с електронна форма посредством единната система за предоставяне на информация по електронен път е-Р..

Не са налице предпоставките за приложение на чл.28 ЗАНН. Във случая не се касае за маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН-не се установяват обстоятелства, които да разкриват значително по-ниска степен на обществена опасност от типичната за този вид нарушения.

Наложената имуществена санкция е в минималния предвиден в закона размер, а именно 5000 лв., поради което не подлежи на редуциране.

С тези съображения, оспореното решение се оставя в сила.

Предвид изхода на спора, предмет делото и на основание чл.63, ал.5 ЗАНН,

правото на разноси е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юриконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева- чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Мотивиран така и на основание чл.221., ал.2, предл.1-во АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, Административен съд-София-град, XII-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.06.2021 г., постановено по н.а.х. дело №16986/2020 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от И. З. Д., да заплати на КФН сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юриконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.